

for lidt Tid til Overvejelse af Bevillingen til Højskolelærernes Kursus. Jeg kan ikke se, at der egentlig behøves saa overmaade lang Tid til Afgørelse deraf. Det er i Virkeligheden kun et Ja eller et Nej, det kommer an paa. Men, siger det ærede Medlem, vi udfatte jo Kursuset for Embedslæger, og det begrundede jeg som Ordfører derved, at den Sag skulde nærmere overvejes. Men det ærede Medlem maa erindre, at der er en ganske overordentlig Forskel paa det sidst nævnte Kursus og det, vi nu tale om, og det er den, at dette Kursus for Embedslæger ikke var drøftet i Embedslægernes eller overhovedet i Væggernes Kreds, før det kom frem til os, medens det andet Forslag om Højskolelærernes Kursus er kommet til os fra Højskolelærerne selv og altsaa er blevet drøftet i den Kreds, som bedst kan afgøre, om de trænge dertil eller ej. Sagen staar altsaa saaledes, at vi maa afgøre, om vi ville give Bevillingen eller ej. Men der er virkelig ikke andre end Lærerne selv, der kunne afgøre, om de føle Trang til et saadant Kursus, og om det er ordnet paa den Maade, der passer dem bedst. Det ærede Medlem holdt en lang Tale om, at Højskolelærerne havde en meget større „Bættelse“ end Universitetslærerne. Ja, derom kunne vi strides til Dødsdag; det kommer ganske an paa, hvad man forstaar ved Bættelse. Men der er for øvrigt intet Mennekte, der har talt om, at de paa dette Kursus skulle have Bættelse. Hvad de kunne saa hos Universitetsprofessorerne og hos andre Videnskabsmænd er en Hjælp til deres Arbejde, Hjælp til at anlægge deres Arbejde paa den forstændigste Maade. Til sidst kom det ærede Medlem ind i noget, som han slet ikke kunde finde ud af, og han mente, det maatte ligge i, at der var en Fejl ved min Logik. Jeg tillod mig at indskyde: „eller en Fejl ved det ærede Medlems Logik“; men det ærede Medlem erklærede, at dette var en Umulighed. Der kunde ikke være en Fejl ved hans Logik. Det gaar det ærede Medlem vist i Almindelighed ud fra, men i dette Tilfælde slaar det i hvert Fald ikke til. Det ærede Medlem kunde ikke saa sine Beregninger til at slaa til. Men jeg tror at kunne forklare ham, hvorledes det hænger sammen. Jeg sagde udtrykkelig i Formiddag, da jeg begrundede Flertallets Stilling, at naar vi gif til et Beløb af 100,000 Kr. og forlangte, at de forskellige Kursus skulde gaa ind derunder, saa var det under den udtrykkelige Betingelse, at den Sum, der i de senere Aar er anvendt til Almuelærernes Kursus om Sommeren, ikke bliver indskrænket. Men i saa Fald kan man sige sig selv, at skal det endelig gaa ud over nogen af de Summer, der hidtil ere

anvendte under denne Konto, saa bliver det den Del, der er desuden til de etaarige Kursus. Det er desuden noget, som der er blevet talt saa meget om i Udvalget, at jeg troede, det ærede Medlem vidste det, og jeg troede, at han var enig med det øvrige Udvalg i, at disse etaarige Kursus var dem, som bedst kunde bestaaes, hvis det gjordes nødvendigt. I øvrigt er det slet ikke givet, at man til Septembekursus for Højskolelærere behøver at anvende en saadan Sum, som her er foreslaaet. Jeg tror ikke, man behøver at gaa til 7000 Kr. Man kan jo indrette et Kursus af mindre Omfang; man behøver ikke at indrette det paa 40 Deltagere; man kan indrette det paa 30 eller færre, og man vil overhovedet kunne indrette sig efter Omstændighederne baade for denne og andre Bevillingers Bedkommende inden for den samme Konto. Saaledes har man altid baaret sig ad paa denne Konto, og saaledes vil man ogsaa kunne gøre i Fremtiden. — Om Indførelse af elektrisk Lys paa Teatret, skal jeg ikke føre nogen lang Forhandling med det ærede Medlem. For mig staar det saaledes, at det Spørgsmaal, som ligger for, er det, om man tør paatage sig Ansvaret for at sige Nej til Indførelse af elektrisk Lys paa Teatret paa de Vilkaar, som nu foreligge. Jeg staar jo slet ikke paa det Standpunkt, at jeg siger: Brandfaren er saa overhængende, at vi paa alle mulige Betingelser skulle gaa ind paa Indførelse af elektrisk Lys, ligeegyldigt hvad det koster. Jeg har tværtimod gentagende udtalt, at jeg f. Eks. vilde finde, det var for dyrt, hvis man skulde gaa ind paa det Forslag, der forelaa for et Par Aar siden. Jeg har kun udtalt, at Flertallet staar saaledes, at naar vi kunne saa det paa de Vilkaar, der nu foreligge, saa at man saar Anlægskapitalen fuldt ud forrentet og ikke betaler mere for den aarlige Drift end hidtil, saa kan Flertallet ikke paatage sig Ansvaret for en Udskydelse deraf. Det ærede Medlem paatager sig gladelig dette Ansv. Det maa blive hans Sag; vi andre kunne ikke være saa tapre som han over for den Brandfare, som unægtelig er til Stede for Teatret.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Bardensfleth): Jeg skal ikke forlænge Diskussionen paa denne Tid af Natten. Jeg kan i alt væsentligt slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelse over for det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) med Hensyn til Forstaaelsen af den Aftale, der har fundet Sted mellem Udvalget og mig angaaende Anvendelsen af Kursuskontoen. Det har været Forudsætningen, at Beløbet